

Protestantse gemeente Leidsche Rijn

Pasen 2020

Bij Johannes 20:1-18

Marije Karreman

Waarom huil je? Maria is verdrietig en in tranen. Ze staat bij het graf. Petrus en de andere leerling zijn alweer gevlogen. Terug naar huis gegaan. Zij staat daar nog. Alleen. Ze huilt. 'Waarom huil je?' De vraag wordt door engelen gesteld. 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem naartoe gebracht hebben.' Ze kijkt om, ziet iemand staan, maar weet niet wie het is. 'Waarom huil je?' Opnieuw klinkt deze vraag? En daarna: 'Wie zoek je?' Opnieuw antwoordt Maria: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen...' Ze denkt aan het lichaam van de man die ze zo liefheeft. Is hem zelfs in het graf geen rust gegund?

Huil maar, huil maar niet, dat zingen de zangers van de Dijk. Huil maar, want je bent verdrietig en het is goed dat je dan je tranen laat stromen, en, huil maar niet, dat is een troostend woord, als om te zeggen, droog je tranen, het komt goed.

Huil maar, huil maar niet. Heb jij al gehuild in de afgelopen weken? Gehuild om het veranderde leven? Gehuild om de mensen die je mist? Gehuild omdat je je zorgen maakt? Huil maar, huil maar niet.

'Waarom huil je?' Deze vraag betuigt van mededogen, van compassie. 'Vertel het me maar,' klinkt erin door. En ook, je bent niet alleen, ik wil graag weten wat er speelt, en dan delen in je verdriet, misschien kunnen we het samen dragen.

Maar dan moet je me wel vertellen, wat er aan de hand is. Dus vandaar die vraag.

'Waarom huil je?' Als Maria voor de tweede keer deze vraag krijgt, antwoordt ze opnieuw. En dan hoort ze opeens haar naam: 'Maria!' Ze draait zich om en herkent Jezus: 'Meester!'

'Houd me niet vast, ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' 'Maria!' Ze hoort haar naam, ze roept het uit:

'Meester!' Maar direct klinkt dan uit Jezus mond: 'Houd me niet vast.' Oftewel; 'Houd afstand.' Maria van Magdala krijgt dit bericht van de opgestane Heer, haar Heer, aan wie ze zoveel heeft te danken, hij redde haar, nam haar op in zijn kring van volgelingen. Hij leeft en ze wil niets liever dan, ... hem vasthouden. *'Houd me niet vast!' 'Houd afstand.'*

Het leven zoals het was, met Jezus in hun midden, het is veranderd. Het zal niet meer hetzelfde zijn. 'Ik stijg op naar mijn Vader, die jullie Vader is, naar mijn God die jullie God is.' 'Vertel het verder, Maria. Dit is wat ik jullie steeds heb duidelijk proberen te maken, dat er iemand is die van jullie houdt, dat God, die onze Vader is, de wereld, mensen, liefheeft. Ja, zelfs zo lief, dat hij zijn zoon stuurde...' Om mens te zijn, als wij, om het leed te dragen van deze wereld, de zonde en de schuld, om te sterven zodat wij kunnen leven. 'Houd me niet vast. Houd afstand.'

Maria luistert naar wat Jezus zegt. En hoewel lijfelijk contact niet mogelijk is, voelt ze de vreugde opborrelen in haar hart, in haar binnenste. Het is een onbeschrijflijke vreugde, de blijdschap van iemand die eerst alles kwijt was en nu nieuwe hoop vindt, het is veel meer dan opluchting, het is het besef dat alles veranderd is, maar nu ten goede. Het is moeilijk in woorden te vatten. Denk aan de zon die opkomt, hoor de muziek die aanzwelt, het is alles verwarmend, dit besef dat er veel meer mogelijk is dan je denkt, dat er veel meer gerepareerd kan worden dan je denkt, veel meer goed kan komen, ondanks alles. Daar gaat ze, Maria. Rennend door de velden, met die Paasjubel in haar hart en op haar lippen: 'Ik heb de Heer gezien!' 'Ik heb de Heer gezien!' Daar gaat ze naar de andere leerlingen, volgelingen van Jezus, die als broers en zussen voor haar zijn, en die nog binnen zitten, in rouw, ramen en deuren gesloten, bang, en met groot verdriet. 'Ik heb de Heer gezien!'

Vorig jaar, vlak voor Pasen, op de maandag in de Goede week, vatte de Nôtre Dame in Parijs vlam. Vol afschuw keken we van over de hele wereld naar deze kerk, die in brand stond. De Nôtre Dame is veel meer dan een kerk, het is één van de bekendste en meest geliefde kerken, een icoon. Er kon daar vorig jaar geen Pasen worden gevierd. Dit jaar zijn alle kerken leeg. Elke zondag, ook met Pasen. We verbinden ons, door geluidsopnamen van een kerkdienst, door video uitzendingen via Youtube of andere streamingsdiensten. Het is fijn om dat te kunnen doen, en we ervaren ook verbondenheid, ook al zitten we allemaal in onze huizen. Maar feit is dat de stoelen en banken in de kerken, en in deze boerderij, leeg blijven. Hetzelfde geldt voor al die stoelen in synagogen, moskeeën en tempels. We kunnen niet meer bij elkaar komen. We moeten afstand houden. Letterlijk, tenminste. Want het wordt wel 'social distancing' genoemd, maar dat klopt eigenlijk niet, want sociaal gezien hoeven we geen afstand te houden. En dat doen we ook niet, want we blijven contact zoeken op veel verschillende manieren.

Misschien zou daarom de Paasboodschap van vandaag, anno 2020 wel moeten luiden: *Houdt afstand, maar houdt hoop!* Houdt afstand, maar ga er wel op uit, om te vertellen dat Hij leeft! Houdt afstand, maar leef met elkaar mee. Houdt afstand, maar zorg voor elkaar. Houdt afstand, en heb elkaar lief. Houdt afstand, en leer wat het betekent om volgeling van Jezus te zijn, vandaag de dag. Om te lijden met hen die lijden, om te huilen met wie het moeilijk hebben. Om te bellen en zo iemands 'personal Jesus' te zijn. En ook, om je te laten helpen, om luisterend en pratend het leed van jezelf en van de ander wat te verzachten. En, als iemand je vraagt naar wat je op de been houdt, om te vertellen over de God die van mensen houdt, bij wie we veilig zijn, wat ons ook overkomt. 'Ga naar mijn broers en zussen, ga naar de einden der aarden, vertel het ze!' *Belangrijker dan dat we snel weer volle kerken kennen, is dat we dát leren, hoe we Jezus kunnen volgen ook nu, ook in deze tijd.* Hoe we geïnspireerd door het evangelie zijn handen en voeten hier op aarde kunnen zijn, zijn stem, hier in Leidsche Rijn, op de plek waar we wonen, in onze klein kring of juist voor mensen verder weg. Dus houdt afstand, maar houdt bovenal hoop! Blijf met elkaar meeleven. Heb elkaar lief. En deel liefde uit. Amen